

DECIZIA nr. 341 din 12.11.2021 privind soluționarea
contestației formulată de ABC SRL, cu sediul în
..., sector X, București,
reînregistrată la D.G.R.F.P.B. sub nr. MBR_REG_....2021

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București a fost sesizată cu adresa nr. ...2021, înregistrată sub nr. ...2021 de către Administrația sector X a Finanțelor Publice cu privire la contestația ABC SRL, depusă la organul fiscal teritorial sub nr. ...2016 și a cărei reluare a procedurii de soluționare a fost solicitată prin adresa societății depusă sub nr.2021.

Obiectul contestației îl constituie decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-SX q/2016, emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației sector X a Finanțelor Publice în baza în baza raportului de inspecție fiscală nr. F-SX q/2016.

Prin decizia nr. dsq/2016 Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București a soluționat contestația ABC SRL prin suspendarea soluționării contestației pentru TVA în suma de **T lei** până la soluționarea cauzei ce face obiectul sesizării penale nr. szp/2016 în conformitate cu dispozițiile legale.

Sesizarea penală a făcut obiectul dosarului penal nr. dsp/P/2016 și a fost clasată prin Ordonanța de clasare din 21.05.2020 dată de Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului X București sub aspectul săvârșirii unor infracțiuni prevăzute de art. 8 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 și art. 323 Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. (1) Cod penal. Soluția de clasare a rămas definitivă prin respingerea ca neîntemeiată a plângerilor organului fiscal prin Ordonanța nr. 87/II-2/2020 din data de 07.07.2020 a prim-procurorului Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului X București, respectiv prin Încheierea din data de 29.10.2020 dată de Judecătoria Sectorului X București - Secția Penală în dosarul nr. xxx/303/2020.

Cu adresa înregistrată sub nr.2021 societatea ABC SRL prin reprezentant convențional Cabinet individual de avocat "TB" în baza împuternicirii avocaționale .../2021 solicită reluarea procedurii de soluționare a contestației, invocând în susținere Ordonanța de clasare din data de 21.05.2020 dată de Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului X București în dosarul nr. dsp/P/2016 și Încheierea din data de 29.10.2020 din dosarul nr. xxx/303/2020 prin care Judecătoria Sectorului X București a respins plângerea împotriva soluției de clasare și a menținut ordonanța nr. dsp/P/2016 din data de 21.05.2020.

Având în vedere Încheierea Judecătoriei Sectorului X București din data de 29.10.2020 dată în dosarul nr. xxx/303/2020, definitivă și în temeiul art. 277 alin. (3) in Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală coroborat cu pct. 14.4 din Instrucțiunile aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 3.741/2015, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este

investită să soluționeze contestația formulată de ABC SRL pentru TVA în suma de T lei.

I. Organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației sector X a Finanțelor Publice au efectuat inspecția fiscală parțială pentru TVA la ABC SRL pentru perioada 01.02.2013-31.12.2015 în vederea soluționării DNOR nr.2016.

Constatările inspecției au fost consemnate în raportul de inspecție fiscală nr. F-SX q/2016, iar în baza acestora a fost emisă decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-SX q/2016, prin care s-a stabilit o diferență suplimentară de TVA în sumă de T lei, ceea ce a condus la respingerea la rambursare a TVA solicitată în sumă de A lei și la stabilirea unei TVA datorată suplimentar în sumă de P lei.

Diferența suplimentară de TVA în sumă de T lei este aferentă achiziției intracomunitare a j de panouri fotovoltaice de la firma B SRO din SM1 în baza facturii nr. f1/20.12.2013, pentru care organele de inspecție fiscală au considerat că societatea nu justifică utilizarea bunurilor în folosul operațiunilor taxabile și nici returnul acestora conform facturii de stornare integrală nr. f2/25.02.2014.

II. Prin contestația formulată ABC SRL solicită anularea deciziei de impunere și a raportului de inspecție fiscală pentru TVA de plată în sumă de P lei și rambursarea sumei de A lei urmare anulării eronate a dreptului de deducere a TVA în sumă de T lei, arătând următoarele:

Panourile solare C-SUN 250w au fost achiziționate de societate de la firma B SRO SM1 cu factura ABC în valoare de E euro, au fost transportate la V-RO în România prin mai multe transporturi succesive cu autovehiculul marca Renault Trafic cu numărul de înmatriculare IM1 cu remorcă, montarea lor fiind efectuată de societatea P1 din SM1 în baza contractului de antrepriză încheiat în data de 15.10.2013 și a actelor adiționale ulterioare. Panourile au fost depozitate la o fermă din apropiere, fără încheierea vreunui contract și au sosit pe șantier la data de 18.12.2013 conform jurnalului de construcție, fiind montate în perioada 19.12.2013-12.01.2014. Deoarece panourile au fost neconforme (aveau puterea de 245w), la data de 07.02.2014 a fost încheiat cu furnizorul un proces-verbal de constatare privind marfa livrată și au fost refuzate, respectiv preluate de furnizor, tranzacția fiind anulată cu factura de stornare FVf2/25.02.2014. Panourile au fost demontate în perioada 21.01.2014-06.02.2014, fiind transportate din V-RO în localitatea O din SM2 de B SRO prin mai multe transporturi succesive în intervalul 07.02.2014-25.02.2014 tot cu autovehiculul marca Renault Trafic cu numărul de înmatriculare IM1 cu remorcă.

În mod vădit abuziv, echipa de inspecție fiscală consideră că factura de storno nu este justificată pe motiv că societatea nu justifică returnul celor j de panouri în SM2, deși ajustarea bazei de impozitare conform art. 138 lit. b) și art. 138¹ alin. (1) din Codul fiscal și pct. 20 alin. (1)-(2) și pct. 21 din Normele metodologice nu este condiționată de deținerea de către client de documente justificative primite de la furnizor referitoare la destinația bunurilor neconforme preluate de acesta. Factura de storno este obligatorie în situații precum refuzul calitativ și emiterea acesteia nu este condiționată de documentele de transport, fiind indeniabil faptul că societatea a procedat corect în ceea ce privește

ajustarea dreptului de deducere exercitat pentru achiziția intracomunitară inițială.

Societatea invocă jurisprudența vastă și constantă a CJUE în materie de TVA pentru cazuri similare referitoare la ajustarea bazei de impozitare, respectiv cauzele C-588/10 Kraft Foods Polska, C-337/13 Almos Agrarkulkereskedelmi Kft, C-259/12 Rodopi-M 91 OOD și C-454/98 Schmeink & Cofreth și Strobel și arată că a pus la dispoziția organelor fiscale numeroase documente din care rezultă că B SRO a preluat bunurile și le-a transportat pe teritoriul Ungariei, de unde le-a vândut ulterior către o altă societate P2 SRO din SM1.

Contestatoarea susține că motivele și interpretările invocate de organele fiscale sunt neîntemeiate și lipsite de orice aparență de legalitate, după cum urmează:

- mijlocul de transport utilizat pentru transportul panourilor este un autovehicul marca Renault Trafic cu numărul de înmatriculare IM1, care are număr de 9 locuri pe scaune, care au fost demontate pentru a fi utilizat la transport, iar caracteristicile de transport ale acestui autovehicul (greutate totală maximă admisă 3.040 kg, lungime totală 5,182 m, lățime totală 1,904 m și înălțime totală 1,940 m) denotă capacitatea de a efectua transportul panourilor;

- distanța mică dintre V-RO (România) și O (SM2) de 60/km pe rută a permis efectuarea a câte 4 transporturi/zi, transporturile fiind efectuate și de către domnul Lucas Durica, nu numai de către domnul MV, așa cum s-a consemnat în raportul de inspecție fiscală, iar invocarea condițiilor de iarnă nu este justificată prin existența unor condiții meteo nefavorabile;

- informațiile cu privire la achiziționarea rovinietei pentru autovehiculul Renault Trafic în perioada efectuării transporturilor au fost solicitate eronat pentru numărul de înmatriculare IM2, în condițiile în care în răspunsul din data de 04.05.2016 s-a strecurat o eroare de redactare, iar din anexa la chitanța din data de 22.01.2014 rezultă achiziționarea rovinietei pentru acest autovehicul, iar nementiunea seriei de șasiu ori a numărului de înmatriculare pe chitanță este consecința lipsei obligativității emitentului de a consemna aceste informații;

- nerecunoașterea unui transport nu este determinată de existența sau nu a unei roviniete valabile, atâta timp cât din CMR-urile prezentate rezultă foarte clar că panourile solare au fost transportate cu autovehiculul Renault Trafic, număr de înmatriculare IM1.

Contestatoarea arată că este de neînțeles motivul pentru care echipa de inspecție fiscală acceptă metoda prin care panourile solare au intrat în România, dar nu acceptă ieșirea acelorași bunuri din România, în condițiile în care și la retur s-a utilizat aceeași metodă și același autovehicul.

Realitatea returului panourilor solare în SM2 rezultă și din următoarele documente puse la dispoziție cu prilejul formulării punctului de vedere, și anume: contractul de vânzare-cumpărare încheiat la data de 17.02.2014 de B SRO cu societatea P2 SRO din SM1 și nota de livrare aferentă pentru vânzarea celor j de panouri solare, declarația pe proprie răspundere a domnului P3 din 25.02.2014 care confirmă că a depozitat panourile în 25.02.2014 în O (SM2), acordul privind utilizarea temporară a spațiilor încheiat între B SRO și P3 pentru utilizarea în mod gratuit a spațiilor de depozitare pentru depozitarea temporară

a celor j panouri și protocolul de predare-primire panouri neconforme încheiat între ABC SRL și B SRO.

Societatea apreciază că prin refuzul neacordării dreptului de deducere a TVA s-au încălcat principiile fundamentale în materie de TVA, principii consolidate de jurisprudența CJUE, care trebuie respectate de autoritățile fiscale din România și detaliază această jurisprudență.

Societatea ABC SRL prin reprezentanți legali și convenționali și-a susținut oral contestația în data de 29.09.2016.

III. Față de constatările organelor fiscale, susținerile societății contestatoare, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente în dosarul cauzei se rețin următoarele:

Prin cauza supusă soluționării Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice este investită să se pronunțe dacă societatea contestatoare beneficiază de dreptul de deducere a TVA aferentă unei achiziții intracomunitare de bunuri, în condițiile în care organele de urmărire penală au constatat că operațiunea nu a avut loc și că nu există prejudiciu la bugetul de stat în urma anulării tranzacției și ajustării bazei impozabile printr-o factură de stornare ulterioară, iar organele de inspecție fiscală au achiesat la considerentele organelor de urmărire penală.

În fapt, în urma inspecției fiscale realizate la ABC SRL în baza avizului de inspecție fiscală nr. 20/02.03.2016 organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației sector X a Finanțelor Publice au încheiat raportul de inspecție fiscală nr. F-SX q/2016 în baza căruia s-a emis decizia de impunere nr. F-SX q/2016 prin care nu au acordat dreptul de deducere a TVA în sumă de T lei aferentă achiziției intracomunitare de panouri fotovoltaice realizată de la furnizorul intracomunitar B SRO în baza facturii nr. f1/20.12.2013 în valoare de E euro.

Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a înregistrat în evidența contabilă și fiscală din luna decembrie 2013 în baza facturii nr. f1/20.12.2013 și a notei de recepție și de constatare de diferențe nr. 2/20.12.2013 achiziția intracomunitară a j de panouri fotovoltaice de la firma B SRO din SM1 în valoare totală de L lei (E euro). În jurnalul de construcții întocmit de executantul centralei - P4 se consemnează la pg. 6 că în data de 18.12.2013 au sosit j bucăți panouri cu puterea de 245w/bucată și a început montarea acestora. În luna februarie 2014 factura inițială a fost stornată integral în baza facturii nr. f2/25.02.2014 emisă de B SRO.

Organele de inspecție fiscală menționează că, în fapt, centrala fotovoltaică a fost realizată în baza contractelor de antrepriză încheiate de ABC SRL cu P4 din SM1 având ca obiect "furnizarea unei uzine electrice cu alimentare solară cu o putere de 1,58 Mwp din V-RO", societatea achiziționând y+z de panouri fotovoltaice de 250w fiecare de la firmele slovace P5 SRL (y bucăți) și P4 (z bucăți). În aceste condiții, pentru clarificarea achiziției de panouri fotovoltaice de la B SRO au solicitat societății explicații și documente din care să reiasă scopul achiziției.

În răspunsul la solicitarea de informații nr. IS1/2016 reprezentantul legal al societății a precizat că factura inițială nr. f1/20.12.2013 emisă de B SRO a fost stornată deoarece tranzacția de vânzare a panourilor către societate nu s-a mai realizat, bunurile nemaifiind livrate și că nota de recepție și constatare de diferențe aflată la dosar nu este corectă, nefiind semnată de niciun reprezentant al societății.

Ulterior, prin răspunsurile din data de 15.04.2016 și 04.05.2016 reprezentantul legal al societății a prezentat 114 CMR-uri, după cum urmează:

a) pentru 57 de transporturi panouri fotovoltaice pe ruta O (SM2) - V-RO (România) efectuate cu autovehiculul marca Renault Trafic serie șasiu VABC... număr de înmatriculare IM2 în perioada 02.12.2013-19.12.2013 (câte 4 transporturi zilnice, respectiv 3 transporturi în 17.12.2013 și 2 transporturi în 19.12.2013);

b) pentru 57 de transporturi panouri fotovoltaice pe ruta V-RO (România) - O (SM2) efectuate cu autovehiculul marca Renault Trafic serie șasiu VABC... număr de înmatriculare IM2 în perioada 07.02.2014-25.02.2014 (câte 4 transporturi zilnice, respectiv 3 transporturi în 24.02.2014 și 2 transporturi în 25.02.2014).

Pe baza documentației prezentate organele de inspecție fiscală au considerat că societatea nu justifică utilizarea celor j de panouri fotovoltaice pentru realizarea centralei - în folosul operațiunilor taxabile și nici returul acestora în SM2, neacordând drept de deducere a TVA în sumă de T lei aferentă achiziției intracomunitare în temeiul art. 145 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal și menținând taxa colectată în temeiul art. 151 alin. (1) din Codul fiscal, reținând în acest sens următoarele:

- societatea se contrazice în explicațiile furnizate, în răspunsurile din 15.03.2016, 15.04.2016 și 19.04.2016 susținând că tranzacția nu a mai fost realizată și că nu are de ce să dețină documentele de transport solicitate, în timp ce în răspunsul din data de 04.05.2016 susține sosirea pe parcursul a mai multor zile până la data de 18 decembrie 2013 a j de panouri fotovoltaice conform jurnalului de construcție, care au fost depozitate la o fermă din apropiere (300 m) deoarece societatea nu avea încheiat un contract de pază a șantierului;

- societatea nu a prezentat vreun document din care să reiasă sub ce formă au fost depozitate panourile fotovoltaice la fermă;

- CMR-urile prezentate ca dovadă a transportului panourilor fotovoltaice pe ruta SM2-România și retur nu pot fi luate în considerare având în vedere că dimensiunile și sarcina utilă a autoutilitareii Renault Trafic înscrisă în documente de transport nu permiteau transportul acestor panouri, fiind vorba și de 4 transporturi dus-întors pe o distanță de 120 km, efectuate de o singură persoană timp de 6 zile consecutiv, în condiții de iarnă, fără a lua în calcul durata operațiunilor de încărcare-descărcare și de tranzitare a frontierei;

- pentru autovehiculul Renault Trafic cu seria de șasiu VABC... nu a fost achiziționată roviniată pentru perioada 02.12.2013-25.02.2014, așa cum rezultă din răspunsul CNADR prin adresa nr. o/2016;

- chitanța seria SKR 14C nr. 70144 din data de 22.01.2014 reprezentând "copie client - roviniete emise" emisă de societatea S SRL din H pentru achiziționarea unei roviniete în perioada 22.01.2014-20.02.2014 nu are menționat numărul de șasiu, ci doar numărul de înmatriculare IM1, deși în răspunsul formulat în data de 04.05.2016 și pe documentele prezentate este

înscris numărul de înmatriculare IM2 și nu IM1, reprezentantul societății motivând că este vorba de o eroare; în plus, perioada de valabilitate a rovinei nu acoperă perioada transporturilor, ultimul document de transport având data de 25.02.2014;

- documentele prezentate la punctul de vedere cu prilejul discuției finale nu justifică stornarea operațiunii de retur întrucât nu se pot identifica panourile care au fost returnate în SM2 și vândute ulterior firmei P2 SRO din SM1, având în vedere că în factura de achiziție nr. f1/20.12.2013 și factura de stornare nr. f2/25.02.2014 emise de B SRO către societate sunt înscrise j de panouri cu o putere de 250w, în timp ce în contractul și nota de livrare încheiate de B SRO cu P2 SRO sunt menționate j de panouri cu o putere de 245w.

Prin contestația formulată societatea ABC SRL susține, în esență, realitatea operațiunii de achiziție a panourilor fotovoltaice urmată de returul acestora, inclusiv a transportului bunurilor pe ruta SM2-România și retur cu autovehiculul Renault Trafic, în condițiile și pe baza documentației prezentate și invocă jurisprudența CJUE în materie de TVA.

La susținerea orală a contestației din data de 29.09.2016 societatea a reiterat susținerile din contestație și posibilitatea efectuării transportului în condițiile deja arătate, bunurile venind treptat în România, iar eventuale inadvertențe s-au datorat faptului că administratorul societății nu cunoaște bine limba română, ***insistând că nu se contestă intrarea bunurilor în țară, motiv pentru care nu ar trebuie contestată nici ieșirea bunurilor din țară, fiind vorba de aceeași modalitate de transport.*** La rândul lor, organele de inspecție fiscală admit intrarea bunurilor în țară, dar nu în modalitatea prezentată de societate.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației sector X a Finanțelor Publice au înregistrat în data de 16.09.2016 la Parchetul de pe lângă Tribunalul București sesizarea penală nr. szp/2016 în care se arată că nu au acordat drept de deducere a TVA în sumă de T lei pentru tranzacția societății ABC SRL cu furnizorul B SRO, ***tranzacție descrisă ca ridicând suspiciuni în privința realității transporturilor***, solicitând organelor penale să aprecieze dacă aspectele sesizate pot constitui elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute la art. 8 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale și art. 326 - Falsul în declarații din Codul penal.

Prin Ordonanța în dosarul penal nr. dspp/P/2016 din 21.05.2020 Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului X București a dispus ***clasarea*** cauzei, iar prin Ordonanța prim-procurorului Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului X București din data de 07.07.2020 a fost respinsă plângerea împotriva ordonanței de clasare formulată de Administrația sector X a Finanțelor Publice. Totodată, prin încheierea penală din data de 29.10.2020, definitivă, pronunțată în data de 29.10.2020 de Judecătoria Sectorului X București - Secția Penală în dosarul nr. xxx/303/2020 s-a respins plângerea ANAF reprezentată de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București - Administrația sector X a Finanțelor Publice împotriva ordonanței de clasare nr. dspp/P/2016 din 21.05.2020 dată de Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului X București.

În drept, potrivit art. 277 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

”Art. 277. - (3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat ori nu.”

În același timp, la pct.10.5 din Instrucțiunile pentru aplicarea Titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 3.741/2015 se stipulează:

”10.5. La soluționarea contestațiilor, organele de soluționare se vor pronunța și în raport cu motivarea rezoluțiilor de scoatere de sub urmărire penală, neîncepere sau încetare a urmăririi penale, expertizelor efectuate în cauză, precum și în raport cu considerentele cuprinse în hotărârile pronunțate de instanța de judecată, în măsura în care au implicații asupra aspectelor fiscale.”

Potrivit acestor prevederi legale, procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea cauzei, iar organul de soluționare a contestației, prin soluțiile pronunțate, este obligat să țină cont de motivarea organelor de cercetare penală cuprinsă în rezoluțiile de scoatere de sub urmărire penală, neîncepere sau încetare a urmăririi penale.

Astfel, se reține că prin **Ordonanța din 21.05.2020, pronunțată în dosarul penal nr. dspp/P/2016, Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului X București a dispus clasarea cauzei** având ca obiect comiterea infracțiunii de evaziune fiscală prevăzută de art. 8 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale și art. 323 - Uzul de fals cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal, în conținutul ordonanței reținându-se următoarele:

”Prin referatul organelor de cercetare penală din cadrul DGPMB - Poliția Sectorului X București nr.2017 a fost propusă trimiterea în judecată a inculpatului MV sub aspectul infracțiunii de uz de fals în formă continuată și clasarea sub aspectul săvârșirii unei infracțiuni pre. de art. 8 din Legea 241/2005 privind evaziunea fiscală.

[...]

Prin raportul de expertiză financiar contabilă din data de 10.02.2017 expertul contabil judiciar a concluzionat:

1) Ca urmare a achiziției panourilor necesare <construcției> parcului fotovoltaic de la alt furnizor și a neefectuării transporturilor de panouri de la furnizorul Bioelectro sro, în contabilitatea SC ABC SRL a fost înregistrată factura FV f2/25.02.2014 de stornare pentru întreaga valoare a facturii inițiale. Au fost astfel respectate prevederile art. 138 Ajustarea bazei de impozitare din Legea 571/2003 cu modificările ulterioare, valabilă în anul 2013, care impun ca baza de impozitare să fie redusă în cazul în care a fost emisă o factură și ulterior operațiunea a fost anulată. Anularea livrării a fost evidențiată prin emiterea facturii de stornare de către furnizor. La înregistrarea facturii de stornare au fost făcute în contabilitate aceleași note contabile ca la primirea facturii, dar cu semnul minus. S-a aplicat și în acest caz taxarea inversă, astfel încât societatea nu datorează TVA către bugetul statului. SC ABC SRL a

înregistrat corect în contabilitate atât achiziția intracomunitară de mărfuri, cât și stornarea operațiunii economice prin aplicarea taxării inverse. Consider că explicațiile oferite de ANAF pentru suma de T lei, sumă nerecunoscută de către ANAF ca fiind TVA deductibilă la data la care a fost înregistrată factura în contabilitate nu sunt justificate, atât timp cât în raportul întocmit de ANAF se arată că transportul panourilor fotovoltaice nu putea fi efectuat cu autoutilitara care apare pe CMR-uri. Conform CMR-urilor, același mijloc de transport a fost folosit atât la intrarea mărfurilor, cât și la ieșirea din țară. La aceasta se adaugă și faptul că reprezentanții SC ABC SRL au declarat organelor de cercetare penală că achiziția intracomunitară nu a avut loc. În consecință, suma de T lei reprezintă TVA deductibilă la emiterea facturii FVf1/20.12.2013 și nu trebuia adăugată la calculul efectuat de ANAF în urma controlului efectuat;

2) Nu au fost identificate în documentele contabile puse la dispoziție de către SC ABC SRL facturi de transport sau manoperă pentru montare/demontare panouri fotovoltaice care să aibă legătură directă cu furnizorul B sro;

3) În urma verificării facturilor întocmite pentru clienți și a celor primite de la furnizori, a încasării și efectuării plăților, la finalul lunii decembrie 2015 am obținut aceeași sumă pentru TVA de recuperat ca cea calculată de societate, respectiv A lei;

4) [...]

5) După cum am arătat la Obiectivul nr. 5, prin înregistrarea facturii de achiziție intracomunitară nr. f1/20.12.2013 în valoare de E EUR și apoi a facturii Vf2/25.02.2014 de stornare a primei facturii, nu a fost creat vreun prejudiciu bugetului de stat și ca urmare nu există persoane responsabile pentru sume datorate bugetului de stat. În schimb, responsabilitatea pentru neînscrisura în declarația 300 și 390 a facturii de retur din luna februarie 2014 de la B sro revine persoanelor/firmelor de contabilitate care au întocmit și depus declarațiile din perioadele respective.[...]

Responsabilitatea pentru realitatea documentelor puse la dispoziția ANAF, respectiv CMR-uri jurnalul de construcții și a declarațiilor privind depozitarea și transportul panourilor solare revine administratorului societății și persoanei împuternicite pentru a-l reprezenta în fața ANAF.

Constituie infracțiunea prev. de art. 8 din Legea 241/2005 [...] stabilirea cu rea-credință de către contribuabil a impozitelor, taxelor sau contribuțiilor, având ca rezultat obținerea, fără drept, a unor sume de bani cu titlu de rambursări sau restituiri de la bugetul general consolidat ori compensări datorate bugetului general consolidat.

În urma controlului fiscal efectuat ca urmare a solicitării returnării unui TVA în valoare de A lei organul fiscal a stabilit suplimentar un TVA de plată în valoare de T lei, obligație suplimentară ce decurge din evidențierea unei operațiuni de achiziție intracomunitară în valoare de L lei.

Expertul desemnat să efectueze expertiza contabilă a concluzionat că explicațiile oferite de către ANAF pentru suma de T lei, sumă nerecunoscută de către ANAF ca fiind TVA deductibilă la data la care a fost înregistrată factura în contabilitate nu sunt justificate, atât timp cât în raportul întocmit de ANAF se arată că transportul panourilor fotovoltaice nu putea fi efectuat cu autoutilitara care apare pe CMR-uri. Conform CMR-urilor, același mijloc de transport a fost folosit atât la intrarea mărfurilor, cât și la ieșirea din țară. La

aceasta se adaugă și faptul că reprezentanții SC ABC SRL au declarat organelor de cercetare penală că achiziția intracomunitară nu a avut loc. În consecință, suma de T lei reprezenta TVA deductibilă la emiterea facturii f1/20.12.2013 și nu trebuia adăugată la calculul efectuat de ANAF în urma controlului efectuat.

Față de aceste aspecte, cu privire la săvârșirea infracțiunii prev. de art. 8 alin. 1 din Legea 241/2005 apreciez că fapta nu există în materialitatea sa.

Săvârșirea infracțiunii de uz de fals în formă continuată

Extinderea urmăririi penale în rem precum și restul actelor procesuale subsecvente, respectiv efectuare în continuare a urmăririi penale, confirmarea efectuării în continuare a urmăririi penale și respectiv punerea în mișcare a acțiunii penale au la bază exclusiv declarația de martor a inculpatului MV.

Or, conform art. 118 alin. 1 C.pr.pen. declarația de martor dată de o persoană care, în aceeași cauză, anterior declarației a avut sau, ulterior, a dobândit calitatea de suspect ori inculpat nu poate fi folosită împotriva sa.

Se observă că ordonanța de efectuare în continuare a urmăririi penale din 13 februarie 2017 se bazează, în fapt, exclusiv pe această declarație de martor dată de inculpatul MV. Restul probelor menționate nu probează caracterul fictiv al CMR-urilor. Pe cale de consecință declarațiile de suspect ori de inculpat nu pot fi folosite câtă vreme au fost obținute printr-un procedeu contrar legii.

Mai mult, analiza întregului dosar relevă faptul că declarațiile inculpatului MV sunt singurele care fundamentează acuzația formulată. Or, standardul de probațiune necesar trimiterii în judecată presupune existența mai multor mijloace de probă care coroborează să probeze săvârșirea faptelor prevăzute de legea penală. Nici măcar concluzia numărul 2 a raportului de expertiză nu susține săvârșirea infracțiunii de uz de fals cât timp nu este necesar ca bunurile transportate conform CMR-urilor să fi fost și instalate.

Aspectele referitoare la modalitatea în care au fost transportate panourile fotovoltaice, ruta pe care au fost transportate, durata transportului nu pot susține un standard de probațiune necesar trimiterii în judecată și ulterior condamnării. Ele nu reprezintă decât indicii care nu se pot corobora cu alte mijloace de probă care să răstoarne prezumția de nevinovăție.

În consecință apreciez că nu există în materialitatea sa infracțiunea de uz de fals prev. de art. 323 C.pen în formă continuată prev. de art. 35 alin. 1 fiind incident art. 16 alin. 1 lit. a) C.pr.pen.”.

Din încheierea penală din data de 29.10.2020, definitivă, pronunțată în data de 29.10.2020 de Judecătoria Sectorului X București - Secția Penală în dosarul nr. xxx/303/2020 reiese că împotriva Ordonanței de clasare din 21.05.2020 organele fiscale au efectuat plângere la prim-procurorul Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului X București, respinsă prin Ordonanța din data de 07.07.2020, precum și la instanța de judecată, respinsă definitiv ca neîntemeiată prin încheierea penală menționată, din ale cărei considerente se rețin:

”Potrivit art. 8 alin. 1 din Legea nr. 241/2005, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi sau cu amendă, stabilirea cu rea-credință de către contribuabil a impozitelor, taxelor sau contribuțiilor, având ca rezultat obținerea, fără drept, a unor sume de bani

cu titlu de rambursări sau restituiri de la bugetul general consolidat ori compensări datorate bugetului general consolidat.

*Față de aceste prevederi legale și probatoriul administrat în cauză, judecătorul de cameră preliminară apreciază că, în mod corect, a reținut organul de urmărire penală incidența cazului de împiedicare a exercitării acțiunii penale prev. de art. 16 alin. 1 lit. a C.proc.pen. - **fapta nu există.***

[...]

*Judecătorul de cameră preliminară apreciază ca fiind neîntemeiată critica petentei în sensul că organele de urmărire penală au încălcat prevederile art. 285 Cod procedură penală, potrivit cărora urmărirea penală are ca obiect strângerea probelor necesare cu privire la existența infracțiunilor, la identificarea persoanelor care au săvârșit o infracțiune și la stabilirea răspunderii penale a acestora, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se dispună trimiterea în judecată. Dimpotrivă, **constată că organele de urmărire penală au administrat probatoriul apreciat ca fiind concludent și util soluționării cauzei. Așadar, nu se poate invoca lipsa rolului activ al organelor de urmărire penală, care nu au administrat probe suficiente în scopul aflării adevărului [...]***

Organul de soluționare a contestației reține faptul că Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului X București a constatat că, în speță, sunt incidente prevederile art. 16 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură, care precizează că:

*”Art. 16. - (1) Acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare, iar când a fost pusă în mișcare nu mai poate fi exercitată dacă: a) **fapta nu există**”, iar constatarea a fost apreciată ca fiind corectă de către judecătorul de cameră preliminară.*

Prin urmare, întrucât la momentul inspecției fiscale, organele de inspecție fiscală au apreciat că există suspiciuni cu privire la transportul retur al bunurilor ce au făcut obiectul unei achiziții intracomunitare de bunuri, care au intrat în țară într-o altă modalitate decât cea invocată de contestatoarea ABC SRL, cu consecințe asupra deductibilității TVA aferentă tranzacției și au sesizat organele abilitate cu privire la săvârșirea de către reprezentanții contestatarii a unor fapte ce ar putea întruni condițiile infracțiunii de evaziune fiscală și ținând cont de faptul că acțiunea penală are întâietate față de acțiunea civilă iar din instrumentarea speței nu a rezultat că bunurile în cauză au fost transportate și că achiziția intracomunitară ar fi avut loc în materialitatea sa, premisa organelor de inspecție fiscală ce a stat la baza neacordării deductibilității TVA nu se mai susține.

În consecință, în speță se rețin ca incidente prevederile art. 125¹, art. 130¹, art. 135, art. 138, art. 138¹, art. 145, art. 151 și art. 157 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data realizării operațiunilor:

”Art. 125¹. - (1) În sensul prezentului titlu, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

[...]

2. achiziție intracomunitară are înțelesul art. 130¹; [...]

*”Art. 130¹. - (1) **Se consideră achiziție intracomunitară de bunuri obținerea dreptului de a dispune, ca și un proprietar, de bunuri mobile corporale expediate sau transportate la destinația indicată de cumpărător, de***

către furnizor, de către cumpărător sau de către altă persoană, în contul furnizorului sau al cumpărătorului, **către un stat membru, altul decât cel de plecare a transportului sau de expediere a bunurilor**".

"Art. 135. - (1) În cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri, faptul generator intervine la data la care ar interveni **faptul generator pentru livrări de bunuri similare, în statul membru în care se face achiziția.**

(2) În cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri, **exigibilitatea taxei intervine la data emiterii facturii** prevăzute în legislația altui stat membru la articolul echivalent art. 155 alin. (14) sau, după caz, la data emiterii autofacturii prevăzute la art. 155 alin. (8) ori în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator, dacă nu a fost emisă nicio factură/autofactură până la data respectivă".

"Art. 138. - **Baza de impozitare se reduce în următoarele situații:**

a) *în cazul desființării totale sau parțiale a contractului pentru livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, înainte de efectuarea acestora, dar pentru care au fost emise facturi în avans;*

b) *în cazul refuzurilor totale sau parțiale privind cantitatea, calitatea ori prețurile bunurilor livrate sau ale serviciilor prestate, precum și în cazul desființării totale ori parțiale a contractului pentru livrarea sau prestarea în cauză ca urmare a unui acord scris între părți sau ca urmare a unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile sau în urma unui arbitraj; [...]"*

"Art. 138¹. - (1) **Pentru achizițiile intracomunitare de bunuri baza de impozitare se stabilește pe baza aceluiași elemente utilizate conform art. 137 pentru determinarea bazei de impozitare în cazul livrării aceluiași bunuri în interiorul țării.** În cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri, conform art. 130¹ alin. (2) lit. a), baza de impozitare se determină în conformitate cu prevederile art. 137 alin. (1) lit. c) și ale art. 137 alin. (2)".

"Art. 145. - (2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile; [...]"

"Art. 151. - (1) **Persoana care efectuează o achiziție intracomunitară de bunuri care este taxabilă, conform prezentului titlu, este obligată la plata taxei**".

"Art. 157. - (2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), persoana impozabilă înregistrată conform art. 153 va evidenția în decontul prevăzut la art. 156², *atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă, în limitele și în condițiile stabilite la art. 145 - 147¹, taxa aferentă achizițiilor intracomunitare, bunurilor și serviciilor achiziționate în beneficiul său, pentru care respectiva persoană este obligată la plata taxei, în condițiile art. 150 alin. (2) - (6)*".

Cu privire la ajustarea bazei de impozitare a TVA aferentă achizițiilor intracomunitare de bunuri, pct. 21 din Normele metodologice date în aplicarea art. 138¹ din Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare prevede că:

"21. În sensul art. 138¹ din Codul fiscal, **baza de impozitare a achiziției intracomunitare** cuprinde elementele prevăzute la art. 137 alin. (2) din Codul fiscal și nu cuprinde elementele prevăzute la art. 137 alin. (3) din Codul fiscal și/sau, după caz, se ajustează în conformitate cu prevederile art. 138 din Codul fiscal. Cheltuielile de transport sau alte cheltuieli accesorii, cum sunt cele de asigurare sau de ambalare, se cuprind în baza impozabilă a bunurilor

achiziționate intracomunitar numai dacă acestea cad în sarcina vânzătorului conform contractului dintre părți”.

Așa cum s-a prezentat în situația de fapt, organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere a TVA în sumă de T lei aferentă achiziției intracomunitare de panouri fotovoltaice realizată de la furnizorul intracomunitar B SRO în baza facturii nr. f1/20.12.2013 în valoare de E euro, operațiune pentru care s-a emis ulterior factura de stornare integrală nr. f2/25.02.2014, apreciind că bunurile ce fac obiectul tranzacției n-au fost utilizate în folosul operațiunilor taxabile proprii ale societății, deși au fost transportate în România într-o altă modalitate decât cea prezentată de societate și că aceste bunuri nu au fost efectiv returnate pentru a justifica stornarea operațiunii.

La baza acestei aprecieri au stat declarațiile reprezentanților societății verificate ABC SRL, care, **inițial, au susținut că tranzacția de vânzare a panourilor către societate nu s-a mai realizat, bunurile nemaifiind livrate** (răspunsul la solicitarea de informații nr.2016), iar **ulterior au susținut că, în fapt, bunurile au fost transportate efectiv tur-retur prin 57 x 2 de transporturi succesive cu un autovehicul marca Renault Trafic.** Realitatea transportului tur-retur a fost reiterată în motivarea contestației și cu prilejul susținerii ei orale.

Apreciind că declarațiile și documentele/mijloacele de probă prezentate de reprezentanții societății sunt contradictorii și sunt menite să disimuleze realitatea, organele de inspecție fiscală au înaintat Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului X sesizarea penală în ceea ce privește săvârșirea de către reprezentanții societății a infracțiunilor de evaziune fiscală și fals în declarații, ce a format obiectul dosarului penal nr. dspp/P/2016.

Organul de soluționare a contestației reține că prin Ordonanța de clasare din 21.05.2020, definitivă, așa cum s-a arătat mai sus, Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului X București, referitor la tranzacția în cauză, a dispus clasarea cauzei cu privire la săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală prevăzută și pedepsită de art. 8 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 deoarece fapta nu există în materialitatea sa, reținându-se că achiziția intracomunitară nu a avut loc și că expertul a concluzionat nu a fost creat vreun prejudiciu bugetului de stat prin factura inițială și factura de stornare a facturii inițiale, iar în urma administrării mijloacelor de probă, acestea nu pot susține un standard de probațiune necesar trimiterii în judecată a inculpatului MV pentru infracțiunea de uz de fals deoarece se bazează pe declarația sa de martor, dată anterior dobândirii calității de suspect sau inculpat.

Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, cele reținute prin Ordonanța de clasare din 21.05.2020, definitivă prin încheierea penală din data de 29.10.2020 dată în dosarul nr. xxx/303/2020, precum și prevederile pct. 10.4 din Instrucțiunile pentru aplicarea Titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 3.741/2015, potrivit cărora:

”10.4. La reluarea procedurii administrative, organul de soluționare competent poate solicita organului fiscal care a sesizat organele de urmărire și cercetare penală punctul de vedere privind soluționarea contestației în raport cu soluția organelor penale/hotărârea instanței de judecată.”,

Întrucât la soluționarea contestației formulată de ABC SRL împotriva deciziei de impunere nr. F-SX q/2016 organul de soluționare se pronunță și are în vedere probatoriul administrat pe parcursul cercetării penale prin care s-a constatat că achiziția intracomunitară nu a avut loc, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București a solicitat cu adresa nr.2021 punctul de vedere al Administrației sector X a Finanțelor Publice în raport de ordonanța de clasare și încheierea penală din dosarul nr. xxx/303/2020.

Urmare acestei solicitări, cu adresa nr.2021, înregistrată sub nr.2021, organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației sector X a Finanțelor Publice au comunicat următoarele:

”[...] Față de cele prezentate anterior organele de inspecție fiscală achiesează la considerentele reținute de organele competente în soluționarea cauzei.

Întrucât organele competente au constatat că faptele prevăzute de art. 8 alin. (1) din Legea 241/2005 și de art. 323 Cod penal, în formă continuată prevăzută de art. 35 alin. 1 Cod penal nu există, organele de inspecție fiscală apreciază că nu există influențe fiscale din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, aplicându-se prevederile art. 138 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pentru factura emisă de B SRO, Seria FV 2140001/25.02.2014”, propunând admiterea contestației.

Raportat la cele anterior prezentate, organul de soluționare a contestației reține că, în urma cercetărilor efectuate cu privire la realitatea achiziției intracomunitare de bunuri realizată de societatea ABC SRL de la furnizorul B SRO, **organele de urmărire penală au concluzionat că achiziția intracomunitară de bunuri nu a avut loc, ceea ce contrazice cu evidență susținerea societății din contestația formulată cu privire la efectivitatea și realitatea achiziției intracomunitare de bunuri.**

Cu privire la consecința fiscală a unei asemenea situații, în care o operațiune supusă taxării inverse, cum este achiziția intracomunitară de bunuri, nu a avut loc efectiv, organul de soluționare a contestației reține punctul de vedere al Direcției de legislație în domeniul TVA din adresa nr.2010 potrivit căruia *”legislația în domeniul taxei pe valoarea adăugată permite anularea dreptului de deducere dacă organele de inspecție fiscală stabilesc în mod justificat că operațiunile derulate de persoanele impozabile în cauză nu sunt reale, însă în această situație, în opinia noastră nu se mai poate pune problema nici a menținerii taxei pe valoarea adăugată colectate, cu atât mai mult în cazul în care operațiunea a fost înregistrată prin mecanismul taxării inverse”*.

Acest punct de vedere a fost reiterat și în adresa Direcției generale de legislație Cod fiscal și reglementări vamale nr.....2016 potrivit căreia:

”Astfel, în situația în care organele fiscale constată că o operațiune nu a avut loc, chiar dacă există documente, nu există o operațiune în sfera TVA pentru care să se colecteze TVA și, respectiv, să se deducă TVA.

În cazul în care operațiunile care se constată că nu sunt reale sunt operațiuni pentru care s-ar aplica taxarea inversă, organele fiscale trebuie să procedeze la anularea atât a taxei deductibile, cât și a taxei colectate, întrucât

în lipsa unei livrări de bunuri/prestări de servicii în sfera taxei, nu se pune problema aplicării TVA.

Amintim în acest sens și decizia Curții Europene de Justiție în cazul C-255/02 (HALIFAX) potrivit căreia chiar și în cazul tranzacțiilor care au drept scop esențial doar obținerea unui avantaj fiscal, neavând conținut economic, aceste tranzacții "artificiale" trebuie ignorate, astfel încât să se revină la situația "normală", care ar fi existat în absența tranzacțiilor respective".

Prin urmare, în cazul unei operațiuni intracomunitare de bunuri care nu a avut loc în realitate, dar în urma căreia cumpărătorul și-a dedus TVA concomitent cu colectarea TVA prin mecanismul taxării inverse, organele fiscale trebuie să procedeze atât la anularea TVA deductibilă, cât și a TVA colectată, efectul fiind nul ("zero") în ceea ce privește cuantumul TVA datorată bugetului de stat.

În cazul achiziției intracomunitare de bunuri realizată de ABC SRL cu factura nr. f1/20.12.2013 organele de inspecție fiscală doar au anulat dreptul de deducere a TVA, *fără să procedeze și la anularea TVA colectată și fără să ia în considerare anularea ulterioară a achiziției efectuată cu factura de stornare nr. f2/25.02.2014, invocată de societate în susținerea contestației și reținută în Ordonanța de clasare din 21.05.2020 ca element în constatarea lipsei prejudiciului la bugetul de stat, însă ulterior au achiesat la considerentele organelor de urmărire penală și au recunoscut aplicabilitatea prevederilor art. 138 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal referitoare la ajustarea bazei de impozitare a TVA în cazul anulării tranzacțiilor.*

Organul de soluționare a contestației mai reține și faptul că, potrivit celor consemnate în încheierea din data de 29.10.2020, **judcătorul de cameră preliminară** a constatat că organele de urmărire penală au administrat probatoriul apreciat ca fiind concludent și util soluționării cauzei și **a apreciat ca neîntemeiată critica organelor fiscale cu privire la lipsa rolului activ al organelor de urmărire penală, care nu au administrat probe suficiente în scopul aflării adevărului.**

Totodată, din Ordonanța de clasare din 21.05.2020 și din Încheierea penală din 29.10.2020 **nu reiese existența unor elemente obiective** pe baza cărora să se poată constata că societatea ABC SRL **știa sau ar fi trebuit să știe că prin operațiunile efectuate în cauză participă la o fraudă privind TVA săvârșită în cadrul unui lanț de livrare, pentru a fi incidentă jurisprudența CJUE în materie.** Dimpotrivă, organele de urmărire penală competente au apreciat că nu există, în materialitatea sa, infracțiunea de uz de fals pentru care a fost cercetat inculpatul MV, administratorul societății.

În conformitate cu prevederile art. 276 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

"Art. 276. - (1) În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării".

În consecință, având în vedere că nerealizarea de către societatea contestatoare a achiziției intracomunitare de bunuri cu factura nr.

f1/20.12.2013 atrage și anularea TVA colectată, pe lângă anularea TVA deductibilă, că pentru tranzacția anulată societatea a ajustat baza de impozitare prin stornarea operațiunii cu factura nr. f2/25.02.2014, că organele de urmărire penală competente nu au identificat elemente obiective care să indice că societatea știa sau ar fi trebuit să știe că participă la o fraudă în materie de TVA și că organele de inspecție fiscală au achiesat la considerentele organelor de urmărire penală și au apreciat că nu există influențe fiscale din punct de vedere al TVA propunând admiterea contestației, se va proceda la aplicarea prevederilor art. 279 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, unde se specifică:

“(1) Prin decizie contestația poate fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.

(2) în cazul admiterii contestației se decide, după caz, anularea totală sau parțială a actului atacat” și se va admite contestația formulată de ABC SRL împotriva deciziei de impunere nr. F-SX q/2016 emisă de Administrația sector X a Finanțelor Publice pentru TVA suplimentară în sumă de T lei.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 125¹, art. 130¹, art. 135, art. 138, art. 138¹, art. 145, art. 151 și art. 157 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct. 21 din Normele metodologice date în aplicarea art. 138¹ din Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, pct. 10.4 și pct.10.5 din Instrucțiunile pentru aplicarea Titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 3.741/2015 și art. 277 alin. (3), art. 276 alin. (1) și art. 279 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

DECIDE:

Admite contestația ABC SRL și anulează decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-SX q/2016 emisă de Administrația sector X a Finanțelor Publice pentru TVA în sumă de T lei.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.